

תש"ז
ד. Gilboa 45

מגילת איכה מבוארת

ד"ר יעקב מעוז

רַעִיָּה בַגְדוּ בָהּ

פרק א'1

(א) אִיכָּה [איך] יִשְׁבֶּה בְּדַד הָעִיר [ירושלים] רַבָּתִי עִם [מרובת תושבים] הֵיטָה כְּאַלְמָנָה רַבָּתִי בְּגוֹיִם [הגדולה שבעמים] שָׂרְתִי בַּמְּדִינֹת הֵיטָה לָמָס [עובדת בכפייה]: (ב) בָּכוּ תִבְכֶּה בְּלֵילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲיָה אֵין לָהּ מְנַחֵם מִכָּל אֲהַבֶּיהָ [עמים בעלי ברית] כָּל רַעִיָּה בַגְדוּ בָהּ הִיוּ לָהּ לְאִיבִים: (ג) גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמִרַב עֲבֹדָה הִיא יִשְׁבֶּה בְּגוֹיִם לֹא מְצָאָה מְנוּחַ כָּל רִדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְצָרִים [בעת צרה]: (ד) דְּרָכֵי צִיּוֹן [הדרכים לירושלים] אֲבִלּוֹת מִבְּלֵי בָּאִי מוֹעֵד [עולי רגל] כָּל שְׁעָרֶיהָ שׁוּמְמִין כַּהֲנִיָּה נְאַנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נֹוגֹת וְהִיא [ציון, ירושלים] מֵר לָהּ: (ה) הָיוּ צָרֶיהָ [אויביה] לְרֹאשׁ [לשליטים] אִיבֶיהָ שָׁלוּ [שלוים] כִּי יְהוָה הוֹגָה [ציער אותה] עַל רַב פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ [ילדיה] הָלְכוּ שָׁבִי לִפְנֵי צָר: (ו) וַיֵּצֵא מִן בֵּית [מִבֵּית צִיּוֹן] {ירושלים} כָּל הַדָּרָה הָיוּ שָׂרֶיהָ כְּאֵילִים [קלי רגליים] לֹא מְצָאוּ מְרַעָה [רעבים] וַיֵּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדָף: (ז) זָכְרָה יְרוּשָׁלַם [בעת הגלות] יָמֵי עֲנִיָּה וּמְרוּדֶיהָ [בעת מפלתה] כָּל מַחְמָדֶיהָ [דברי החמודות] אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמֵי קֶדֶם בְּנִפְלַע עָמָה [לפני המפלה] בְּיַד צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רְאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבֶּתָהּ [שבתות וחגים]: (ח) חָטְא חָטְאָה יְרוּשָׁלַם עַל כֵּן לָנִידָה הֵיטָה [אישה בימי הווסת] כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזְלִוָהּ [זלזלו בה] כִּי רָאוּ עֲרוּתָהּ [חרפתה] גַם הִיא נְאַנְחָה וַתֵּשֶׁב אַחֹר [נסוגה מפניהם]: (ט) טָמְאַתָה בְּשׁוֹלֶיהָ [דם הווסת בבגדיה] לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ [לא חישה את סופה] וַתֵּרַד פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ רְאָה יְהוָה אֶת עֲנִיָּי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב: (י) יָדוּ פָּרַשׁ צָר עַל כָּל מַחְמָדֶיהָ כִּי רְאָתָה גּוֹיִם בָּאוּ [כבשו] מִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר צִוִּיתָה [הקב"ה] לֹא יָבֹאוּ בְּקֶהֱל לָךְ [גויים שאסור להתחתן עמם]: (יא) כָּל עָמָה נְאַנְחִים מִבְּקָשִׁים לָחֵם נָתַנוּ מַחְמוּדֶיהֶם {מַחְמָדֶיהֶם} בְּאֶכֶל לְהַשִּׁיב [להחיות] נֶפֶשׁ רְאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה כִּי הֵייתִי זוֹלָלָה [אוכלת בהפרזה ובזלזול]:

מֵאֵהָבִי רְמוֹנִי

פרק א' 2

(יב) לֹא אֵלֵיכֶם [לא עליכם] כָּל עֲבָרֵי דָרְךָ [המשתתפים בצערי] הִבִּיטוּ וּרְאוּ אִם יֵשׁ מִכְּאוֹב
כְּמִכְּאֹבִי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹגָה [גרם ליגון] יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ [כעסו] (יג) מִמָּרוֹם
שָׁלַח אֵשׁ בְּעֵצְמֹתַי וַיִּרְדְּנָה [האש כבשה העצמות] פָּרַשׁ רֶשֶׁת [מלכודת] לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנִי אַחֲזוֹר
נְתַנְנִי שְׂמֵמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה [חולה] (יד) נִשְׁקַד [נעשה כבוד] עַל פְּשָׁעֵי בִידּוֹ יִשְׁתַּרְגְּוּ [נקשרו]
עָלוּ [הפשעים] עַל צוּאְרֵי הַכְּשִׁיל כַּחַי נְתַנְנִי אֲדֹנָי בְּיָדֵי [אויב] לֹא אוֹכֵל קוֹם [להתקומם נגדם]
(טו) סֵלָה [השפיל] כָּל אֲבִירֵי [גיבורי] אֲדֹנָי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד [קבע זמן] לְשֹׁבֵר בַּחֲזוּרֵי
גֵּת [כענבים שבגת] דָּרְךָ אֲדֹנָי לְבַתּוֹלֵת בֵּת יְהוּדָה [כינוי לירושלים] (טז) עַל אֵלֶּה [הבחורים והבתולות]
אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה מַיִם כִּי רַחֵק מִמְּנֵי מְנַחֵם מְשִׁיב נֶפְשִׁי [מציל אותי] הָיוּ בְנֵי
שׁוֹמְמִים [משתוממים] כִּי גִבֹר אוֹיֵב: (יז) פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיַדֶּיהָ [פרשה ידיה כמתאבלת] אֵין מְנַחֵם
לָּהּ צוּהָ יְהוָה לִיעֶקֶב [לישראל] סְבִיבּוֹ צָרּוּ הִיָּתָה יְרוּשָׁלַם לְנִדָּה [מורחקת כטמאה] בִּינֵיהֶם:
(יח) צְדִיק הוּא יְהוָה כִּי פִיהוּ מְרִיתִי שָׁמְעוּ נָא כָּל עַמִּים {הַעַמִּים} וּרְאוּ מִכְּאֹבִי
בַּתּוֹלֵתִי וּבַחֲזוּרֵי הָלְכוּ בְּשִׁבִי: (יט) קָרָאתִי לְמֵאֵהָבִי [עמים בני ברית] הִמָּה רְמוֹנִי כִּהְנִי
וַיִּקְנֵי בְּעִיר גּוֹעוּ [מתו] כִּי בִקְשׁוּ אֲכָל לָמוֹ [להם] וַיִּשִׁיבוּ [יצילו] אֶת נַפְשָׁם: (כ) רְאֵה יְהוָה
כִּי צָר לִי מֵעֵי חֲמַרְמָרוֹ [תססו] נִהַפֵּךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי [מרדת] מְחוּץ [לחומות
העיר] שְׁפָלָה [הרגה] חָרַב בְּבֵית [בתוך העיר] כְּמֹת [מרעב] (כא) שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אֲנִי אֵין
מְנַחֵם לִי כָּל אוֹיְבֵי שָׁמְעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי אִתָּה [הקב"ה] עָשִׂיתָ הִבֵּאתָ יוֹם קָרָאתָ [קללה
לאויבים] וַיְהִיוּ כְמוֹנִי: (כב) תָּבֵא כָּל רַעְתָּם לְפָנֶיךָ וְעוֹלָל לָמוֹ [עשה להם] כַּאֲשֶׁר עוֹלָלְתָּ
לִי עַל כָּל פְּשָׁעֵי כִּי רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָּוִי [פצוע]:

הִיָּה ה' פְּאוֹיֵב

פרק ב' 1

(א) אִיכָה [איך] יַעֲיֵב [יחשיך] בְּאֶפֶס [בכעסו] אֲדֹנָי אֵת בֵּית צִיּוֹן [כינוי לירושלים] הַשְּׁלִיף מִשָּׁמַיִם [אלה-] אֶרֶץ [את] תְּפֹאֶרֶת יִשְׂרָאֵל [בית המקדש] וְלֹא זָכַר הַדָּם רַגְלָיו [כינוי לביהמ"ק] כְּיוֹם אֶפֶס:
(ב) בִּלְעָ [השחית] אֲדֹנָי לֹא {וְלֹא} חָמַל [ריחם] אֵת כָּל נְאוֹת [כפרים] יַעֲקֹב הָרֵס בְּעֶבְרָתוֹ [בכעסו] מִבְּצָרֵי בֵּית יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חֶלָל [פגע בכבוד] מִמְלַכָּה וְשָׂרִיָּה: (ג) גָּדַע [כרת] בְּחָרֵי אֶף כָּל קֶרֶן [כוח צבאי] יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁיב אַחֲוֹר יְמִינֹו מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּכְעַר בְּיַעֲקֹב [בישראל] כָּאֵשׁ לָהָבָה אֲכָלָה סְבִיב: (ד) דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נֹצֵב יְמִינֹו כְּצָר וַיַּהֲרֹג כָּל מַחֲמָדֵי עֵינַי [הנערים והבתולות] בְּאֶהֱל בֵּית צִיּוֹן שִׁפְךָ כְּאֵשׁ חֲמָתוֹ: (ה) הִיָּה אֲדֹנָי כְּאוֹיֵב בִּלְעָ יִשְׂרָאֵל בִּלְעָ כָּל אַרְמְנוֹתֶיהָ שִׁחַת מִבְּצָרָיו וַיִּרַב [הרבה להשחית] בְּבֵית יְהוּדָה תְּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה [כהנה וכהנה] (ו) וַיַּחֲמֹס כְּגֹן שָׁכֹו [כרת כעצי הגן את סוכתו] שִׁחַת מוֹעֲדוֹ [בית מקדשו] שִׁבַּח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וּשְׁבֶת וַיִּנְאֹץ [ניבל] בְּזַעַם אֶפֶס מְלֹךְ וְכֹהֵן: (ז) זָנַח אֲדֹנָי מִזְבְּחוֹ נָאֵר [הביא מארה] מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגִּיר בְּיַד אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נִתְּנוֹ [חגגו האויבים] בְּבֵית יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד [כיום חג] (ח) חָשַׁב [תכנן] יְהוָה לְהַשְׁחִית חוֹמַת בֵּית צִיּוֹן נְטָה קוֹ [שירטט ההריסות] לֹא הִשִּׁיב יָדוֹ מִבִּלְעָ וַיֵּאבֵל [הרס] חֵל [סוללה] וְחוֹמָה יַחֲדוֹ אֲמַלְלוּ: (ט) טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׂעָרִיָּה אֲבָד וּשְׁבַר בְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה וְשָׂרִיָּה בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה [ללא מורים] גַּם נְבִיאֶיהָ לֹא מִצְאוּ חֲזוֹן [לא התנבאו] מִיְהוָה: (י) יָשְׁבוּ לְאֶרֶץ [כאבלים] יְדִמוֹ זִקְנֵי בֵּית צִיּוֹן הָעֵלוּ עֶפְרַיִם עַל רֹאשָׁם חָגְרוּ שָׁקִים [לאות אבל] הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם: (יא) כָּלוּ [התחסלו] בְּדַמְעוֹת עֵינָי חֲמַרְמְרוּ [תססו] מֵעַי נִשְׁפַּךְ לְאֶרֶץ כְּבִדֵי עַל שָׁבַר [אסונו] בֵּית עַמִּי בְּעָטִיף [עטוף בתכריכים כמת] עוֹלָל וַיִּזְנַק בְּרַחְבוֹת קִרְיָה:

נְבִיאִיךָ חָזוּ לָךְ שׂוֹא וְתַפֵּל

פרק ב'2

(יב) לְאִמְתָּם יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגַן וַיֵּינן בְּהַתְעַטְּפָם כְּחֶלֶל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם
אֶל חֵיק אִמְתָּם: (יג) מָה אֶעֱיֹדךָ [איזו דוגמה לאסון אחר] מָה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה
אֲשׁוּה לָךְ וְאֲנַחֲמֶךָ בְּתוֹלַת בַּת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל כְּפִים שְׂבָרֶךָ [אסונך] מִי יִרְפָּא לָךְ: (יד)
נְבִיאִיךָ חָזוּ לָךְ [נבאו לך] שׂוֹא וְתַפֵּל [נבואת שקר] וְלֹא גָלוּ עַל עֲוֹנֶךָ [לא הזהירוך] לְהָשִׁיב שְׁבִיתֶךָ
[שְׁבִיתֶךָ] {לתקן את מעשיך} וַיַּחֲזוּ לָךְ מִשְׁאוֹת שׂוֹא וּמַדְוִחִים [נבואות שקר והדחה לרע]: (טו) סָפְקוּ
עֲלֶיךָ כַּפִּים [הכאת כפיים מאכזבה] כָּל עַבְרֵי דָרְךָ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשָׁם [קראו בקול והשתוממו] עַל
בַּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר שֶׁיֹּאמְרוּ כְּלִילַת יָפִי מְשׁוֹשׁ [שמחה] לְכֹל הָאָרֶץ: (טז) פָּצוּ
[פתחו] עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל אוֹיְבֶיךָ שָׂרְקוּ [שאגו] וַיַּחֲרְקוּ שֵׁן [וחשבו שיניים כחיות טרף] אָמְרוּ בְּלִעְנֵנוּ
אֵךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינָהוּ מְצֹאנֵנוּ רָאִינוּ [השגנו את נקמתנו]: (יז) עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם [תכנון]
בַּצֵּעַ אֲמַרְתוּ אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֶדֶם הָרַס וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח [גרם לשמחה] עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים
קָרָן צָרֶיךָ: [כוח אויביך]: (יח) צָעַק לִבָּם [של האבלים] אֶל אֲדֹנָי חוֹמַת בַּת צִיּוֹן הוֹרִידֵי כִנְחָל
דְּמָעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֵל תִּתְּנֵי פוּגַת [הפוגה, הפסקה] לָךְ אֵל תִּדְּם בַּת עֵינֶיךָ [מדמעות]: (יט)
קוֹבֵי רִנֵּי [קונני] בְּלִיל {בְּלִילָה} לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת [בחצות] שִׁפְכֵי כַּמִּים לִבֶּךָ נִכַח פְּנֵי
אֲדֹנָי שְׂאֵי אֱלֹוֵי כַּפִּיךָ [בתפילה] עַל נַפְשׁ עוֹלָלֶיךָ הָעֲטוּפִים בְּרָעַב בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת
[רחובות העיר]: (כ) רְאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָה לָמִי עוֹלָלָתְךָ כֹּה אִם תִּאֲכַלְנָה נְשִׁים פְּרִים [תאכלנה
את ילדיהן] עוֹלָלֵי טַפְּחִים אִם יִהְרַג בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא: (כא) שָׁכְבוּ לְאָרֶץ חוּצוֹת
נֶעַר וְזָקֵן בְּתוֹלַתִּי וּבַחוּרֵי נִפְלוּ בְּחָרֵב הָרִגְתָּ בַּיּוֹם אַפְּךָ טָבַחְתָּ לֹא חָמַלְתָּ: (כב)
תִּקְרָא כְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְבִּיב [קראת לעמים השכנים כמו בחג לראות במפלתי] וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם אֵךְ
יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר טַפַּחְתִּי וְרַבִּיתִי אֵיבֵי כָלָם [חיסלם]:

הייתי שחק לכל עמי

פרק ג' 1

(א) אָנִי הַגָּבֵר [אני האיש אשר] רָאָה עָנִי [סבל ייסורים] בְּשֵׁבֶט עֲבָרְתוֹ [של הקב"ה]: (ב) אוֹתִי נִהַג [הוביל] וַיִּלְךָ חֲשׁוֹךְ וְלֹא אוֹר: (ג) אֶהְיֶה [רק] בִּי יוֹשֵׁב יַהֲפֹךְ יָדוֹ [יכה] כָּל הַיּוֹם: (ד) בָּלָה [גרם לבליה] בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי: (ה) בָּנָה עָלַי [מצור] וַיִּקַּף רֹאשׁ וַתִּלְאָה [רעל וצרה]: (ו) בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמִתֵּי עוֹלָם [לנצח]: (ז) גָּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֵא הַכְּבִיד נְחֹשְׁתִּי [שלשלאות]: (ח) גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ [אתפלל] שָׁתַם [סתם] תִּפְלֹתַי: (ט) גָּדַר דְּרָכִי בְּגִזִּית [באבנים גדולות] נְתִיבֹתַי עֲוֹה [דרכי עיוות]: (י) דֹּב אֲרַב הוּא לִי אֲרִיָּה {אֲרִי} בְּמִסְתָּרִים: (יא) דְּרָכִי סוֹרֵר [בסירה קוצנית] וַיִּפְשַׁחֲנִי [ויפצעני] שָׁמַנִּי שִׁמֹּם: (יב) דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמָּטְרָא לַחֵץ: (יג) הֵבִיא בְּכַלְיוֹתַי [בבטני] בָּנִי אֲשַׁפְתּוֹ [חצייו]: (יד) הֵייתִי שְׁחָק לְכָל עַמִּי [העמים] נִגְיַנְתָּם [לעגם] כָּל הַיּוֹם: (טו) הִשְׁפִּיעֵנִי בְּמַרְזְרִים הַרְוֵנִי לַעֲנָה [השקני רעל]: (טז) וַיִּגְרַס [ישבר] בְּחֻצְיָן שָׁנִי הַכְּפִישְׁנִי בְּאֶפֶס: (יז) וַתִּזְנַח [רחקה] מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי [שכחתי] טוֹבָה: (יח) וְאָמַר אֲבָד נִצְחִי [עולמי] וַתּוֹחַלֵּתִי [תקוותי] מִיְהוָה: (יט) זָכַר [זכור הקב"ה] עָנְיִי וּמְרוֹדִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ [צמחים רעילים]: (כ) זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשְׁיַח {וְתִשׁוּחַ} עָלַי נַפְשִׁי [השתופפה נפשי]: (כא) זֹאת [הדברים הבאים] אָשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל [אקווה]: (כב) חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ [תמונו] כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו: (כג) חֲדָשִׁים לְבַקָּרִים [מידי בוקר] רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ: (כד) חָלְקִי יְהוָה אֲמָרָה נַפְשִׁי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ: (כה) טוֹב יְהוָה לְקַוּוֹ [למקווים לו] לְנַפְשׁ תִּדְרָשְׁנֵנוּ: (כו) טוֹב וַיְחִיל וְדוּמָם [טוב לאדם שיקווה בלבבו] לְתִשׁוּעַת יְהוָה: (כז) טוֹב לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עַל [מצוות] בְּנֵעוּרָיו: (כח) יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו [קיבל על עצמו]: (כט) יִתֵּן בְּעַפְרָ פִּיהוּ [יישק לקרקע] אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה: (ל) יִתֵּן לְמַכְהוֹ לְחִי [בהכנעה] יִשְׁבַּע בְּחֶרֶפָה: (לא) כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: (לב) כִּי אִם הוֹגָה [ציער] וְרַחַם כְּרֹב חֲסָדוֹ {חֲסָדָיו}: (לג) כִּי לֹא עָנָה מִלְּבָבוֹ [בלי דין] וַיִּגָּה [ויצער] בְּנֵי אִישׁ:

נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרְהָ

פרק ג' 2

(לד) לְדַכָּא [בלי דין] תַּחַת רַגְלָיו כַּל אֲסִירֵי [יושבין] אָרְצִין: (לה) לְהַטּוֹת [לעוות] מִשְׁפָּט גֹבֵר
נֶגֶד פְּנֵי עֲלִיּוֹן [נגד הקב"ה]: (לו) לְעֵוֹת אָדָם בְּרִיבוֹ [בדינו] אֲדֹנָי לֹא רָאָה [לא הסכים]: (לז)
מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי [מי יכול לגזור ולקיים] אֲדֹנָי לֹא צָוָה [שלא על דעת הקב"ה]: (לח) מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא
תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב [וכי לא מהקב"ה יוצא הטוב והרע?]: (לט) מַה יִּתְאוּנֶן אָדָם חֵי גֹבֵר עַל חֲטָאוֹ
{חֲטָאוֹי}: (מ) נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרְהָ [נפשפש במעשינו] וְנִשְׁוֹבָה עַד [אל] יְהוָה: (מא) נִשְׂא
לְבַבְנוּ אֶל פְּפִים [ולא ידינו] אֶל אֵל [הקב"ה] בְּשָׁמַיִם: (מב) נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ אֶתְּהָ לֹא
סִלְּחָתָּ: (מג) סִכְתָּהּ בְּאֶרֶץ [כסת בכעס] וַתִּרְדְּפֵנוּ הַרְגָתָּ לֹא חֲמַלְתָּ: (מד) סִפּוֹתָהּ בְּעֵנֶן
לָךְ [מנעת] מִעֲבוֹר תִּפְלָהּ: (מה) סָחִי וּמְאוֹס [פסולת מאוסה] תִּשְׁיַמְנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים: (מו)
פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיָּהֶם כָּל אֲיָבֵינוּ: (מז) פָּחַד וּפְחַת [בור מלכודת] הָיָה לָנוּ הַשֵּׂאת וְהַשְׁבֵּר [השואה
והאסון]: (מח) פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדַּ עֵינֵי עַל שֶׁבֶר בֵּת עַמִּי: (מט) עֵינֵי נִגְרָה [דמעות] וְלֹא
תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת [ללא הפסקה]: (נ) עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם: (נא) עֵינֵי [שראתה
את האסון] עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי [ציערה אותי] מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי [שראיתי סובלות]: (נב) צוֹד צָדוֹנֵי כַּצְפוֹר
אֲיָבֵי חֲנָם [השונאים אותי שנאת חנים]: (נג) צָמְתוּ [השליכו] בְּבוֹר חַיִּי וַיִּדּוּ אָבֶן בִּי: (נד) צָפוּ
[הציפו] מַיִם עַל רֹאשִׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי [חשבתי שנגזר גורלי]: (נה) קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבוֹר
תַּחֲתִיּוֹת: (נו) קוֹלִי שָׁמְעַתָּ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחַתִּי לְשׁוֹעַתִּי: (נז) קָרַבְתָּ [אנא התקרב
אל] בְּיוֹם אֶקְרָאךָ אֲמַרְתָּ [אנא אמור לי] אֵל תִּירָא: (נח) רַבְתָּ [אנא הילחם] אֲדֹנָי רִיבֵי נַפְשִׁי
גְּאֻלְתָּ חַיִּי: (נט) רָאִיתָה יְהוָה עוֹתְתִי [עיוות דיני] שָׁפְטָהּ [אנא שפוט את] מִשְׁפָּטִי: (ס) רָאִיתָה
כָּל נִקְמָתָם כָּל מַחְשַׁבְתָּם לִי: (סא) שָׁמְעַתָּ חֲרַפְתָּם [שחרפו אותי] יְהוָה כָּל מַחְשַׁבְתָּם
עָלַי: (סב) שָׁפְתֵי קָמִי וְהִגִּיזְנָם [דיבורי אויבי ומחשבותיהם] עָלַי כָּל הַיּוֹם: (סג) שְׁבַתָּם וְקִימְתָם
הַבִּיטָה אֲנִי מִנְגִּינְתָם [עלי מלעגים]: (סד) תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: (סה)
תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַת לֵב תִּאֲלָתֶךָ [קיללתך תבוא] לָהֶם: (סו) תִּרְדֶּךָ [אותם] בְּאֶרֶץ וְתִשְׁמִידָם
מִתַּחַת שָׁמַיִם יְהוָה:

בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים

פרק ד'1

(א) אִיכָה יוּעַם [יתעמעם] זָהָב יִשְׁנָא [ישתנה] הַכֶּתֶם הַטּוֹב [מתכת אצילה] תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה [תושלכנה] אֲבִי קָדַשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת: (ב) בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹזוּ [השקולים כזהב] אִיכָה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי חָרָשׁ [לכדי חרס שבירים] מִעֲשֵׂה יָדַי יוֹצֵר: (ג) גַּם תַּנְיִן {תַּנִּים} [חיות בר] חָלְצוּ שֵׁד הַיְנִיקוּ גּוּרֵיהֶן בֵּת עַמִּי לְאַכְזֹר כִּי עֵינַיִם {כִּיעֵינַיִם} [המפקירים צאצאיהם] בַּמִּדְבָּר: (ד) דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֵל חֶפְזוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ [בקשו] לֶחֶם פִּרְשׁ [פרוסת לחם] אִין לָהֶם: (ה) הָאֲכָלִים לְמַעַדְנַיִם נִשְׁמוּ [יבשו] בַּחוּצוֹת הָאֲמָנִים [המורגלים] עָלַי תוֹלַע [לבדים יוקרתיים] חֲבָקוּ אֲשַׁפְּתוֹת: (ו) וַיִּגְדַּל עוֹן [סבל] בֵּת עַמִּי [יותר] מִחַטָּאת סֹדֶם הַהַפּוּכָה כְּמוֹ רָגַע [שהושמדה ברגע אחד] וְלֹא חָלוּ בָּהּ יָדַיִם [ולא נגעו בה ידי אדם]: (ז) זָכוּ נְזִירֵיהָ [היו זכים יותר] מִשְׁלָג צִחוּ [לבנים יותר] מִחֶלֶב אֲדָמוֹ עֵצִים [אדומים יותר] מִפְּנִינִים סִפִּיר [כאבן יקרה] גְּזָרְתָם [צורתם]: (ח) חֲשֹׁךְ מִשְׁחֹר תִּאָּרֶם [עכשיו נתפחמו] לֹא נִכְרוּ [לא זוהו] בַּחוּצוֹת צָפַד [נקמט] עוֹרֶם עַל עֲצָמָם [עצמותיהם] יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ: (ט) טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי חֶרֶב [עדיף למות מחרב] מִחֲלָלֵי רָעֵב שֶׁהֵם [מתי החרב] יָזוּבוּ מִדְּקָרִים [יותר מאשר] מִתְּנוּכַת שְׂדֵי [מתי רעב]: (י) יָדַי נְשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוֹ יִלְדִיָּהֶן הָיוּ לְבָרוֹת [לאוכל] לָמוּ [להן] בְּשֶׁבֶר בֵּת עַמִּי: (יא) כָּלָה [רוקן לגמרי] יְהוָה אֶת חֲמָתוֹ [כעסו] שָׁפַךְ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצֵּת אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוּדֹתֶיהָ:

הַשֹּׁפְכִים דַּם צְדִיקִים

פרק ד' 2

(יב) לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי אֶרֶץ [מלכי העמים] וּפְלֹ {כֹּל} יִשְׁבִי תִבְּל [העולם] כִּי יָבֹא [שיכול להכנס] צַר וְאֹיֵב בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם: (יג) מִחַטָּאת נְבִיאֶיהָ עֹנֹת כַּהֲנִיָּה [רק בגלל מנהיגיה] הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּה דַּם צְדִיקִים [שפגעו באנשים הישרים]: (יד) נָעוּ [הכהנים ונביאי השקר] עֹרִים בַּחֲצוֹת נִגְאָלוּ: [נטמאו] בְּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ יִגְעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם [מרוב גועל]: (טו) סֹרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוּ [לכוהנים האמורים להיות טהורים] סֹרוּ סֹרוּ אֵל תִּגְעוּ כִּי נָצוּ [נסו] גַם נָעוּ [ברחו] אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא יוֹסִיפוּ לָגוּר [לא יגורו יותר בין העמים]: (טז) פְּנֵי יְהוָה חֲלָקָם [הקב"ה בעצמו הפיצם] לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטָם [להביט אליהם] פְּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ [לא כבדו] זִקְנִים {וְזִקְנִים} לֹא חָנְנוּ [לא ריחמו]: (יז) עֹדִינָה {עֹדִינוּ} [עדיין] תִּכְלִינָה [מצפות] עֵינֵינוּ אֵל עֲזָרָתֵנוּ הָבֵל בְּצַפִּיתֵנוּ צַפִּינוּ [אך צפנו לשוא] אֵל גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ: (יח) צָדוּ [אויבנו ארבו] צְעֵדֵינוּ מִלֶּכֶת בְּרַחֲבֵינוּ קָרַב קִצִּינוּ [הגיע סופנו] מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי בָּא קִצִּינוּ: (יט) קָלִים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם [עופות דורסים] עַל הַהָרִים דִּלְקָנוּ [רדפונו] בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: (כ) רוּחַ אַפִּינוּ [המלך] מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד בְּשַׁחֲתוֹתָם [במלכותם] אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצָלוֹ [של המלך המשיח] נַחֲיָה בְּגוֹיִם: (כא) שִׁישֵׁי וְשִׁמְחֵי בַת אָדוֹם [עכשיו שמחו הגויים] יוֹשְׁבַתִי {יוֹשְׁבַת} בְּאֶרֶץ עֹזֵן גַּם עָלֶיךָ תַעֲבֹר פּוֹס תִּשְׁכְּרֵי וְתִתְעַרְרֵי [גם יום דינכם יגיע ותענשו]: (כב) תָּם עֹנֶה בַת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֶךָ [שלמת את המחיר] פִּקְדַּת עֹנֶה בַת אָדוֹם [עכשיו תור הגויים] גָּלָה עַל [את] חַטָּאתֶיךָ:

חדש ימינו כקדם

פרק ה'

(א) זְכוֹר יְהוָה מַה הָיָה לָנוּ [מה אירע לנו] הַבֵּיט {הַבֵּיטָה} וּרְאֵה אֶת חַרְפֹּתֵינוּ [בושתנו]: (ב)
נִחַלְתָנוּ [בתינו ושדותינו] נִהַפְכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים [נכבשו ע"י זרים]: (ג) יְתוּמִים הָיִינוּ אֵין
{וְאֵין} אָב [חסרי אב] אֲמַתֵּינוּ כְּאֲלֻמָּנוֹת: (ד) מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ [עבור המים שלנו שילמנו]
עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ [את עצינו קנינו]: (ה) עַל [עד] צָוָארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ יַגְעֵנוּ לֹא {וְלֹא} הוֹנַח
לָנוּ: (ו) מְצָרִים נָתַנוּ יָד [מהמצרים בקשנו עזרה] אֲשׁוּר לְשִׁבַע לָחֵם [מהאשורים בקשנו אוכל]: (ז)
אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינָם {וְאֵינָם} [עתה כבר אינם] אֲנַחְנוּ {וְאֲנַחְנוּ} עוֹנֵתֵיהֶם סָבְלָנוּ: (ח)
עֲבָדִים [עם נחות, הכשדים] מָשְׁלוּ בָנוּ פָּרַק [מציל] אֵין מִיָּדָם [שיצילנו מידיהם]: (ט) בְּנִפְשֵׁנוּ [בסכנת
נפשות] נָבִיא לַחֲמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמְדָּבָר [מפני שודדי דרכים]: (י) עוֹרָנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ [נשרפו]
מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת [בולמוס] רָעַב: (יא) נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה: (יב) שָׂרִים
[מושלים] בְּיָדָם נִתְּלוּ פְּנֵי זִקְנִים [נכבדים] לֹא נִהְדָּרוּ [לא כבדו]: (יג) בַּחֲזָרִים טָחוּז נִשְׂאוּ
[לעבודת טחינה נלקחו] וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשְׁלוּ [נכשלו מהנפת עץ הטחנה]: (יד) זִקְנִים [שופטים ונכבדים]
מִשְׁעַר שָׁבָתוֹ בַּחֲזָרִים מִנְּגִינָתָם [משירי העליצות]: (טו) שָׁבַת מְשׁוּש לָבְנוּ [שמחת לבנו] נִהַפְּךְ
לְאֵבֶל מִחֲלָנוּ: (טז) נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ: (יז) עַל זֶה הָיָה
דָּוָה [כואב] לָבְנוּ עַל אֵלֶּה [הדברים הנוראיים] חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ: (יח) עַל הַר צִיּוֹן [מקום המקדש]
שָׁשִׁמָּם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ בּוֹ [נעשה כשדה בר]: (יט) אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם [לנצח] יִתְּשֵׁב כְּסֵאֲךָ
לְדָר וְדוֹר [למשך כל הדורות]: (כ) לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכַּחַנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאָרֶץ יָמִים: (כא) הִשִּׁיבֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּב {וְנָשׁוּבָה} חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם: (כב) כִּי אִם מָאֵס מְאִסְתָּנוּ קִצְפָּתָ
עֲלֵינוּ עַד מָאֵד:

